

قانون جذب نیروی انسانی به نقاط محروم و دورافتاده و مناطق جنگی

مصوب ۱۳۶۷/۱۲/۰۷

اختصاصی پایگاه خبری اعتبار

ماده ۱- به منظور جذب و نگهداری نیروی انسانی به مستخدمین مشمول قانون استخدام کشوری و مقررات استخدامی شرکت‌های دولتی که در نقاط محروم و دورافتاده و مناطق جنگی انجام وظیفه می‌کنند فوق‌العاده به عنوان جذب و نگهداری قابل پرداخت است.

تبصره- آئین‌نامه اجرائی این ماده حداکثر ظرف مدت ۲ ماه به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۲- مستخدمین مشمول ماده ۱ علاوه بر مرخصی استحقاقی که بر اساس مقررات مربوط به آنان تعلق می‌گیرد به نسبت مدت خدمت در نقاط مزبور حق استفاده از یکماه مرخصی در ازای هر سال خدمت با دریافت حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط را خواهند داشت. استفاده از این مرخصی نیز با موافقت دستگاه ذیربط امکان‌پذیر است در صورتیکه مستخدم از تمام یا قسمتی از این مرخصی استفاده ننماید حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط به آن در خاتمه هر سال تقویمی به وی پرداخت خواهد شد.

تبصره- مستخدمینی که در مشاغل آموزشی خدمت می‌کنند به ازاء خدمت در یک سال تحصیلی بجای استفاده از مرخصی موضوع ماده فوق از حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط استفاده می‌نمایند.

ماده ۳- نقاط محروم و دورافتاده موضوع این قانون نقاطی است که بر اساس عناصر تقسیمات کشوری که بنا به پیشنهاد مشترک سازمان امور اداری و استخدامی کشور، وزارت کشور و وزارت برنامه و بودجه با تصویب هیأت وزیران تعیین خواهد شد.

تبصره- تعیین مناطق جنگی موضوع این قانون به پیشنهاد وزارتخانه‌های سپاه، دفاع و کشور و تصویب شورای عالی دفاع خواهد بود.

ماده ۴- کسانی که طبق قوانین موضوعه کشور موظف به انجام وظیفه در مناطق محروم دورافتاده و مناطق جنگی می‌باشند از شمول این قانون مستثنی هستند.

قانون فوق مشتمل بر چهار ماده و سه تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هفتم اسفند ماه یکهزار و سیصد و شصت و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۱۷ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

کتابفروشی حقوقی
دادبازار

